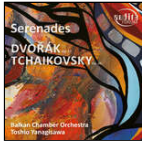

Toshio Yanagisawa

Dvořák & Tchaikovsky: Serenades

Antonín Dvořák | Piotr Ilyich Tchaikovsky

CD aud 20.045

[Der neue Merker](#) 14.07.2020 (- 14.07.2020)

Quelle: <https://onlinemerker.com/balkan-chamer-o...>

Funkensprühender Reiz

Serenaden von Dvorak und Tschaikowsky bei audite erschienen

[...] die beiden Aufnahmen durchleuchten diese Werke mit Einfühlungsvermögen und Tiefsinn.

Rezensionstext wird aus urheberrechtlichen Gründen nicht vollständig angezeigt.

[Stretto – Magazine voor kunst, geschiedenis en muziek](#) juli 13, 2020 (- 13.07.2020)

Quelle: <http://www.stretto.be/2020/07/13/dvorak-...>

Vrolijk, melancholisch en heerlijk mooi!

Op deze cd staan twee van de populairste strijkserenades, vol melodische ideeën en slavische sensualiteit. In zijn weelderige Serenade combineerde Tsjaikofski rococo-elegantie met een romantisch gebaar. Na 10 jaar altviool te hebben gespeeld in het orkest van het Nationaal Theater van Praag, en na het componeren van zijn eerste ambitieuze werken in 1865, nam Dvořák in 1871 ontslag bij het orkest om zich te wijden aan compositie. Hij leefde van privélessen en had een baan als kerkorganist. Door de eerste lokale successen en het begin van zijn bekendheid, kreeg hij gedurende vijf jaar een beurs van de Oostenrijks-Hongaarse staat waarmee hij zijn Vijfde symfonie, verschillende kamermuziekwerken en de van Duitse en Slavische romantiek doordrongen Serenade kon componeren. Johannes Brahms was lid van de jury. Het was een gelukkige periode in zijn leven. Op 33-jarige leeftijd trouwde hij in 1875 met zijn pianoleerlinge, Anna Čermáková en de eerste van hun negen kinderen werd geboren.

1875 was een vruchtbaar jaar voor Dvořák. Hij componeerde zijn symfonie nr. 5, een 2de strijkkwintet en een 1ste pianotrio, de opera "Vanda" en de Moravische duetten. Dvořák zou zijn vijfde Serenade in slechts 12 dagen hebben gecomponeerd. Het stuk ging in december 1876 in Praag in première door Adolf Čech en de gecombineerde orkesten van Tsjechische en Duitse theaters en het werd in 1877 gepubliceerd als arrangement voor pianoduet in Praag. De partituur werd twee jaar later gedrukt in Berlijn.

Tsjaikofski wilde dat de eerste beweging van zijn serenade, "Pezzo in forma di sonatina", een imitatie zou zijn van de stijl van Mozart. Het was mede daarom gebaseerd op de vorm van de klassieke sonatine, met een langzame introductie. Deze opwindende Andante introductie, gemarkeerd als "semper marcatisimo" wordt aan het einde van de beweging herhaald en verschijnt dan opnieuw, getransformeerd, in de coda van de vierde beweging. Op de partituur, schreef Tsjaikofski, "Hoe groter het aantal spelers in het strijkorkest, hoe meer dit in overeenstemming zal zijn met de wensen van de auteur". De Serenade werd in december 1880 privé uitgevoerd in het Conservatorium van Moskou en de eerste openbare uitvoering was in oktober

1881 in Sint-Petersburg, onder leiding van Eduard Nápravnik (1839-1916). In november 1875 dirigeerde Nápravnik de première van Tsjajkovski's Eerste Pianoconcerto, met Gustav Kross als solist, en zou eveneens de dirigent zijn van Tsjajkovski's Zesde Symfonie op 18 november 1893, twaalf dagen na het overlijden van de componist.

Het Balkan Chamber Orchestra is in 2007 opgericht door de Japanse dirigent Toshio Yanagisawa om het begrip onder de Balkanlanden te bevorderen, geschokt door etnische conflicten. Sindsdien fungeert de BCO al jarenlang als culturele brug tussen mensen door middel van muziek. Het Balkan Chamber Orchestra bestaat uit uitstekende musici die als belangrijkste strijkers optreden in orkesten van hun thuisland en een leidende rol spelen in de klassieke muziekscene in de Balkanlanden. Ondanks de moeilijkheden om klassieke muziek te promoten tijdens het herstelproces na het politieke conflict, heeft het Balkan Chamber Orchestra de muzikale kwaliteit enorm kunnen verbeteren.

BBC Music Magazine October 2020 (- 01.10.2020)

Toshio Yanagisawa founded the Balkan Chamber Orchestra back in 2007, and evidently they have developed into an exceptionally fine outfit. While both works are usually given light and flowing accounts, as befits their shared title, Yanagisawa takes a more relaxed view in the Dvorak, and imbues the Tchaikovsky with a symphonic intensity reminiscent of Herbert von Karajan's digital remake from the 1980s with the Berlin Philharmonic. Imagine Karajan's velvety cantabile on a chamber scale imbued with Rafael Kubelik's gentle freshness and charm, and you'll have an idea of the sound and manner of these beguiling performances. As recorded, the sound above the staff occasionally thins a little, although this finds compensation in an unusually light and agile (four-player) bass section, whose presence is clearly felt with a detailed sense of bass extension.

If the Dvorak might have benefited from a more imperative sense of its lyrical impulse, the Tchaikovsky possesses a greater sense of forward momentum and grip. The tricky waltz swings with an infectious lilt, the exchanges between upper and lower strings being deftly handled, and the elegiac slow movement is radiantly voiced and textured. The pizzicato accompanied secondary theme sounds resplendent here, as do the series of heartfelt swoons and sighs towards the end. The finale is unusually disciplined in attack and one hears a wealth of internal detail normally obscured by high-speed scampering.

American Record Guide November / December 2020 (- 01.11.2020)

This is an orchestra of about 35 string players from the Balkan region. They mostly play in orchestras in Serbia, Croatia, Slovenia, and so forth—the former Yugoslavia. They have a nice Slavic sound that suits the music well, and their conductor (and founder in 2007) is sensitive and expressive. I suppose we all have recordings of these wonderful pieces; but if they have not been played in a while and the pieces seem too familiar, let me recommend these expressive performances—sweet, romantic, never just routine.

Neue Musikzeitung 7. Februar 2022 (- 07.02.2022)
Quelle: <https://hoerbar.nmz.de/2022/02/balkan-ch...>

nmz
neue musikzeitung

Mehr als die Einspielung wiegt das Engagement, mit dem Toshio Yanagisawa und das Balkan Chamber Orchestra in einer Region musikalische Brücken bauen, in der noch immer ethnische und religiöse Grenzen gezogen werden. Die Aufnahme entstand in Japan während der Proben für das jährliche «Weltfriedenskonzert» des Ensembles.

Rezensionstext wird aus urheberrechtlichen Gründen nicht vollständig angezeigt.

